

Informe jurídic emès a petició de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública en relació amb la reclamació presentada per una ciutadana contra la Fundació d'un Hospital per la denegació d'accés a informació sobre el servei d'urgències

La Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (GAIP) demana a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) que emeti un informe sobre la reclamació 295/2019 presentada per una ciutadana contra la Fundació d'un Hospital (en endavant, la Fundació) per la denegació d'accés a informació sobre el servei d'urgències de l'Hospital.

Analitzada la sol·licitud, que s'acompanya d'una còpia de l'expedient administratiu tramitat davant la GAIP, i vist l'informe de l'Assessoria Jurídica, s'emet l'informe següent.

Antecedents

1. Segons consta en l'expedient, en data 15 de març de 2019, la persona reclamant hauria sol·licitat a l'Hospital, diversa informació, en concret:

- *"1. Cargo, director o responsable, que toma las decisiones operativas, del día a día, en relación a las urgencias del Hospital.*
- *2. Nombre de los responsables.*
- *3. Relación de clientes Aseguradoras y/o cualquier otro tercero obligado al pago (no particulares), a los que se ha emitido facturas por (l'empresa ...), correspondientes a la prestación de asistencias sanitarias por la Fundación (...), y todo ello desglosado por años.*
- *4. Relación de las aseguradoras españolas o extranjeras, y/o terceros obligados al pago, que tienen contratos firmados (y/o han tenido de 2009 a 2018) con (l'empresa...), tal y como se expone en el punto III del contrato supuestamente vigente entre (la Fundación i l'empresa...).*
- *5. Datos del Terminal Punto de Venta (TPV), utilizado por (l'empresa...) durante el proceso de gestión de la facturación a extranjeros."*

2. En data 9 de maig de 2019, la persona interessada presenta reclamació davant la GAIP al·legant que la Fundació només li ha lliurat parcialment la informació sol·licitada. La persona reclamant adjunta a la reclamació un escrit d'al·legacions a la resolució de 15 d'abril de 2019 de la Fundació (que la Fundació hauria adreçat a la reclamant donant resposta a la seva sol·licitud d'informació de 15 de març).

3. En data 20 de maig de 2019, la GAIP sol·licita a la reclamant la subsanació de la reclamació. Consta en l'expedient que, en data 21 de maig, la reclamant aporta a la GAIP diversa informació complementària a la reclamació, entre d'altres, còpia de la sol·licitud d'informació formulada per la reclamant a l'Hospital, en data 15 de març de 2019.

4. En data 30 de maig de 2019, la GAIP sol·licita a la Fundació un informe en relació amb la reclamació presentada. Consta en l'expedient còpia de l'Informe de la Fundació, de 13 de juny de 2019, segons el qual considera que ja s'hauria donat la informació pertinent en relació amb la identitat de càrrecs, responsables i/o directius de la Fundació. Afegeix que no procedeix facilitar altra informació (punts 3, 4 i 5), i remet a diversos informes de la Fundació emesos arran de reclamacions anteriors, i a les Resolucions corresponents de la GAIP, emeses arran d'aquestes reclamacions (Resolucions GAIP núm. 356/2017, 48/2018, i 314/2018).

5. En data 20 de juny de 2019, la GAIP dona trasllat de la reclamació presentada a la tercera entitat afectada (l'empresa), per donar-li la possibilitat de formular al·legacions. La GAIP comunica la realització d'aquest tràmit a la Fundació. No consta, en el moment d'emetre aquest informe, que aquesta tercera entitat afectada hagi presentat al·legacions.

6. En data 1 de juliol de 2019, la GAIP comunica a la Fundació, la necessitat de traslladar la reclamació presentada als responsables i directius afectats per la reclamació.

7. En data 2 de juliol de 2019, la GAIP sol·licita a aquesta Autoritat que emeti informe en relació amb la reclamació presentada, i n'informa la persona reclamant.

Fonaments Jurídics

I

De conformitat amb l'article 1 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, l'APDCAT és l'organisme independent que té per objecte garantir, en l'àmbit de les competències de la Generalitat, els drets a la protecció de dades personals i d'accés a la informació que hi està vinculada.

L'article 42.8 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, que regula la reclamació contra les resolucions en matèria d'accés a la informació pública, estableix que si la denegació s'ha fonamentat en la protecció de dades personals, la Comissió n'ha de demanar informe a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, el qual ha de ser emès en el termini de quinze dies.

Per això, aquest informe s'emet exclusivament pel que fa a la valoració de la incidència que l'accés sol·licitat pot tenir respecte de la informació personal de les persones afectades. Per tant, queda fora de l'objecte d'aquest informe qualsevol altre límit o aspecte que no afecti les dades de caràcter personal que constin en la informació sol·licitada.

El termini transcorregut per a l'emissió d'aquest informe pot comportar una ampliació del termini per resoldre la reclamació, si així ho acorda la GAIP i es notifica a totes les parts abans que conclouï el termini per resoldre.

En conseqüència, el present informe s'emet en base a les esmentades previsions de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

D'acord amb l'article 17.2 de la Llei 32/2010, aquest informe es publicarà al web de l'Autoritat un cop notificat a les persones interessades, amb l'anonimització prèvia de les dades de caràcter personal.

II

Segons l'article 4.1 del Reglament (UE) 2016/679, del Parlament i del Consell Europeu, de 27 d'abril de 2016, General de Protecció de Dades (en endavant, RGPD), són dades personals: *“toda información sobre una persona física identificada o identificable («el interesado»); se considerará persona física identificable toda persona cuya identidad pueda determinarse, directa o indirectamente, en particular mediante un identificador, como por ejemplo un nombre, un número de identificación, datos de localización, un identificador en línea o uno o varios elementos propios de la identidad física, fisiológica, genética, psíquica, económica, cultural o social de dicha persona;”* (art. 4.1 RGPD).

També cal tenir en compte la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals (LOPDGDD).

Per tant, el tractament de dades personals (art. 4.2 RGPD) que puguin constar en la informació sol·licitada en relació amb diversos càrrecs i responsables de l'Hospital, així com, si escau, en la informació relativa a tercers obligats al pagament, o en dades de facturació (TPV) que siguin persones físiques, es troba sotmès als principis i garanties de la normativa de protecció de dades personals (RGPD).

Segons disposa l'article 86 de l'RGPD:

“Los datos personales de documentos oficiales en posesión de alguna autoridad pública o u organismo público o una entidad privada para la realización de una misión en interés público podrán ser comunicados por dicha autoridad, organismo o entidad de conformidad con el Derecho de la Unión o de los Estados miembros que se les aplique a fin de conciliar el acceso del público a documentos oficiales con el derecho a la protección de los datos personales en virtud del presente Reglamento.”

La Llei 19/2014, de 29 de desembre de 2014, de transparència, accés a la informació i bon govern (en endavant, LTC), té per objecte regular i garantir la transparència de l'activitat pública.

L'article 18 de l'LTC estableix que *“les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”* (apartat 1). L'esmentat article 2.b) defineix *“informació pública”* com *“la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”*.

En termes similars es pronuncia la Llei 19/2013 en els seus articles 12 (dret d'accés a la informació pública) i 13 (informació pública).

No obstant això, d'acord amb l'article 20 i ss. de l'LTC, el dret d'accés a la informació pública pot ser denegat o restringit per les causes expressament establertes a les lleis. En concret, i pel que fa a la informació que conté dades de caràcter personal, cal valorar si el dret a la protecció de dades de les persones afectades justifica o no la limitació del dret d'accés a la informació pública regulat a la legislació que invoca la persona reclamant.

III

A efectes explicatius, atès que la sol·licitud d'informació de la reclamant es refereix, en uns casos, a informació relativa a l'Hospital (punts 1 i 2 de la reclamació) i, en d'altres, a informació que podria ser aliena, en els termes que ens referirem més endavant, a la Fundació i al propi Hospital (punts 3, 4 i 5 de la reclamació), a continuació analitzarem separatament les sol·licituds d'informació concretades en els punts 1 i 2 de la sol·licitud d'accés, d'una banda, i en els punts 3, 4 i 5, de l'altra.

Pel que fa als punts 1 i 2, la persona reclamant sol·licita:

- *"1. Cargo, director o responsable, que toma las decisiones operativas, del día a día, en relación a las urgencias del Hospital.*
- *2. "Nombre de los responsables: Director gerente y/o Director financiero y/o económico administrativo, Director Médico, Responsable o director de urgencias, Responsable de admisiones y Responsable de atención al usuario desde el inicio de la actividad por (empresa) hasta la actualidad o hasta que haya dejado de prestar el servicio.*

Segons es desprèn de l'informe de resposta que en el seu moment la Fundació va adreçar a la reclamant (15 d'abril), respecte el punt 1, s'afirmava que: *"En sentit assistencial, a Urgències de l'Hospital s'atén a tothom i, per tant, no hi ha un responsable perquè no hi ha causa que ho justifiqui. En sentit d'admissions lligat a facturació el responsable és el Departament d'Economia corresponent."*

La Fundació hauria facilitat la identitat del Director gerent i del Director financer, identificant amb nom i cognoms les persones que haurien ocupat aquests càrrecs, i facilitava la informació desglossada per anys. Pel que es desprèn de l'expedient, també se l'hauria informat de la identitat de la persona responsable *"a lo largo de estos años de la relación o de coordinar la relación entre (la Fundació i l'empresa)."* Per tant, cal entendre, atesa la informació disponible, que la identitat d'aquests càrrecs ja és coneguda per la reclamant.

(...).

L'LTC imposa als subjectes obligats, entre d'altres, a les fundacions del sector públic (ex. art. 3.1.b) LTC), i, per tant, a la Fundació, l'obligació de difondre determinada informació pública.

En concret, l'article 9.1.b) de l'LTC imposa l'obligació de publicitat activa de *"l'estructura organitzativa interna de l'Administració i dels organismes i entitats a què fa referència la lletra a, amb la identificació dels responsables dels diversos òrgans i llur perfil o trajectòria professionals.*

És a dir, respecte el personal de l'Hospital o la Fundació que ocupa no només llocs "directius", sinó també qualsevol altre lloc que es pugui qualificar com a "òrgan", estaria inclòs dins d'aquesta obligació de publicitat activa.

Més enllà d'això, no es pot descartar que per la via del dret d'accés es pugui accedir a la identificació del titular d'altres llocs d'especial responsabilitat o d'una certa rellevància en la presa de decisions dins l'organització. En aquest sentit, no sembla que es pugui qüestionar que determinats llocs, com podrien ser el Responsable d'atenció als usuaris o el Responsable del servei d'urgències d'un centre hospitalari (que la reclamant sol·licita conèixer), puguin ser considerats com a llocs d'un cert nivell de responsabilitat a aquests efectes.

Atès que la reclamació no es refereix a dades especialment protegides (art. 23 LTC), cal aplicar l'article 24.1 de l'LTC, segons el qual: *"S'ha de donar accés a la informació pública si es tracta d'informació directament relacionada amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública de l'Administració que contingui dades personals merament identificatives llevat que, excepcionalment, en el cas concret hagi de prevaler la protecció de dades personals o altres drets constitucionalment protegits."*

Tenint en compte la previsió de l'article 24.1 LTC, no sembla que la normativa de protecció de dades hagi de ser obstacle per a donar accés a la informació sol·licitada.

Qüestió diferent és que alguns d'aquests càrrecs, com exposa la Fundació en les seves alegacions (escrit de 15 d'abril de 2019), no existeixin (com ara el responsable assistencial d'urgències, segons exposa la Fundació). En aquest cas, òbviament, la Fundació no en podrà informar la reclamant.

Certament, com apunta la Fundació, l'article 24.1 de l'LTC preveu, com a excepció a què s'hagi de donar accés a dades identificatives, la concurrència en el cas concret d'altres drets que s'hagin de protegir.

Com apunta la Fundació, d'acord amb l'article 22.1 LTC: *"Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació."*

Segons l'informe de la Fundació, de 13 de juny de 2019, un dels motius que portarien a que no fos necessària la identificació de les persones que ocupen determinats càrrecs, és que aquestes no haurien tingut tracte directe amb la persona atesa en un altre centre hospitalari (persona que, com es desprèn de l'expedient, és familiar de la reclamant), i per tant, en no concórrer "nexa causal" entre la pacient atesa i aquestes persones, no seria necessari facilitar la informació requerida.

Ara bé, cal tenir present que, d'acord amb l'article 18.4 de l'LTC, l'exercici del dret d'accés *"no és condicionat a la concurrència d'un interès personal, no resta subjecte a motivació i no requereix la invocació de cap norma"*.

Si bé aquesta Autoritat no posa en dubte la manca del nexa causal a què es refereix la Fundació (en relació amb l'atenció que un familiar de la reclamant hauria rebut en un altre centre hospitalari diferent a l'Hospital), la persona reclamant tampoc no ha de demostrar necessàriament que existeix aquest nexa causal, doncs l'LTC no li ho exigeix per poder accedir a la identitat de persones que ocupen determinats càrrecs.

Conèixer la identitat de persones que ocupen càrrecs de certa rellevància en una entitat sotmesa a la legislació de transparència pot donar compliment, en termes generals, al deure de transparència pel que fa al funcionament del dia a dia d'aquestes entitats, que en principi els ciutadans han de poder conèixer. Així, cal insistir que la sol·licitud (punts 1 i 2), es refereix exclusivament a conèixer el nom i cognoms de determinats càrrecs (per tant, dades merament identificatives), que, en base a la previsió de l'article 24.1 LTC, seria informació directament relacionada amb l'organització i el funcionament de l'Hospital.

Per tot l'exposat, cal concloure que la normativa de protecció de dades no impediria l'accés de la reclamant a conèixer la identitat (nom i cognoms) dels càrrecs als que es refereix (punts 1 i 2).

IV

A continuació ens referim a la resta d'apartats de la sol·licitud d'accés (punts 3, 4 i 5):

D'entrada, s'ha de tenir en compte que l'article 2.b) de l'LTC, defineix la informació pública com la *“informació **elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions.**”*

Tal i com es desprèn de l'expedient, la Fundació ha afirmat de forma reiterada que no disposa de la informació sol·licitada i, a més, que no té obligació jurídica de conèixer aquesta informació.

Segons exposa la Fundació en el seu escrit de 15 d'abril i en l'informe de 13 de juny de 2019, en relació amb el punt 3 de la sol·licitud, *“la Fundació no està obligada a donar ni a conèixer aquesta informació, relativa a les factures de (empresa) i a dades personals de tercers obligats al pagament.”* En igual sentit, pel que fa a la informació sol·licitada en els punts 4 i 5, la resposta de la Fundació (escrits de 15 d'abril i 13 de juny) és que la Fundació *“no té accés a aquesta informació, ni obligació de tenir-ne”*.

Segons disposa l'article 1.b) de l'LTC, aquesta Llei és aplicable: *“Als organismes i ens públics, les societats amb participació majoritària o vinculades, **les fundacions del sector públic**, les entitats de dret públic dependents o vinculades amb les administracions (...).”*

Segons l'article 1.2 dels seus Estatuts (Acord de Govern de 27 de desembre de 2012), la Fundació *“és una entitat sense ànim de lucre que té el patrimoni, els rendiments i els recursos obtinguts afectats de forma permanent a la realització de les finalitats d'interès general previstes en aquests estatuts”*. Segons l'article 4.2 dels Estatuts *“La Fundació té personalitat jurídica pròpia i gaudeix de plena capacitat jurídica i d'obrar, per l'atorgament de la seva carta fundacional en escriptura pública i la inscripció en el Registre de Fundacions de la Generalitat de Catalunya.”*

Cal referir-se a la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de Règim jurídic del sector públic, en concret, a l'article 2.2, segons el qual:

“1. La presente Ley se aplica al sector público que comprende:

- a) La Administración General del Estado.*
- b) Las Administraciones de las Comunidades Autónomas.*
- c) Las Entidades que integran la Administración Local.*
- d) El sector público institucional.*

2. El sector público institucional se integra por:

(...)

- b) Las entidades de derecho privado vinculadas o dependientes de las Administraciones Públicas que quedarán sujetas a lo dispuesto en las normas de esta Ley que específicamente se refieran a las mismas, en particular a los principios previstos en el artículo 3, y en todo caso, cuando ejerzan potestades administrativas.”*

D'altra banda, segons la Llei 4/2017, del 28 de març de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2017, els pressupostos de la Generalitat estan formats, entre d'altres, pels “*pressupostos de les fundacions amb participació total o majoritària de la Generalitat*” (art. 1.1.g) Llei 4/2017). La taula de l'apartat 8 d'aquesta mateixa llei, corresponent als pressupostos de les fundacions amb participació total o majoritària de la Generalitat (1.1.g)), inclou l'import relatiu a la Fundació.

Segons consta en el Registre del sector públic de la Generalitat de Catalunya, la Fundació és una entitat del sector públic de la Generalitat, amb adscripció al Departament de Salut.

La Fundació pertany al sector públic. Per tant, resulta d'aplicació 1.b) de l'LTC, i la informació que elabora o de què disposa la Fundació ha de ser considerada “*informació pública*” (art. 2.b) LTC).

Convé tenir en compte que, per la informació disponible, l'empresa du a terme la facturació dels serveis a les persones ateses, com a empresa contractista, en el marc de la relació contractual establerta amb la Fundació.

Partint d'això, als efectes de la normativa de protecció de dades, caldria entendre que la Fundació és el responsable del tractament (art. 4.7 RGPD) de les dades personals de les persones físiques ateses a l'Hospital, independentment que es tracti de titulars del dret a la protecció de la salut i a l'atenció sanitària, incloent els ciutadans estrangers amb residència a Espanya (art. 1.2 LGS), o d'estrangers no residents a Espanya (art. 1.3 LGS). En qualsevol cas, l'empresa tractaria les dades personals de les persones ateses a les que es facturen els serveis que se'ls presta a l'Hospital, com a encarregat del tractament (art. 4.8 i art. 28 RGPD).

Partint d'aquesta base, més enllà de les particularitats del cas concret, com a responsable del tractament, la Fundació hauria d'estar en disposició de conèixer tota aquella informació que afecta al tractament de dades personals dels pacients atesos o dels seus acompanyants per part de l'encarregat (l'empresa), realitzat per compte de la Fundació.

Per tant, atès que la Fundació podria disposar de la documentació requerida, en cas que sigui així aquesta podria ser qualificada com “informació pública” als efectes de la legislació de transparència (art. 2.b) i 18 LTC).

V

En el punt 3 es reclama la relació de “*clientes Aseguradoras y/o cualquier otro tercero obligado al pago (no particulares), a los que se ha emitido facturas por (empresa).*”

En el punt 4 de la reclamació, es demana la “*relación de las aseguradoras españolas o extranjeras y/o terceros obligados al pago, que tienen contratos firmados (...) con (empresa).*”.

I en el punt 5 de la reclamació es demana: “*Datos del Terminal Punto de Venta (TPV), utilizado por (empresa) durante el proceso de gestión de la facturación de extranjeros.*”.

D'acord amb l'article 20 i següents de l'LTC, el dret d'accés a la informació pública podrà ser denegat o restringit per les causes expressament establertes a les lleis. En concret i pel que fa a la informació que contingui dades de caràcter personal, caldrà valorar si el dret a la protecció de dades de les persones afectades justificaria o no la limitació del dret d'accés a la informació pública regulat a l'LTC, que invoca la persona sol·licitant.

Segons l'article 16.3 de la Llei 14/1986, de 25 d'abril, General de Sanitat (LGS): “*la facturación por la atención de estos pacientes será efectuada por las respectivas administraciones de los Centros, tomando como base los costes efectivos. Estos ingresos tendrán la condición de propios de los Servicios de Salud. (...)*”.

Al seu torn, l'article 83 de la mateixa LGS afegeix que: “*Los ingresos procedentes de la asistencia sanitaria en los supuestos de seguros obligatorios especiales y en todos aquellos supuestos, asegurados o no, en que aparezca un **tercero obligado al pago**, tendrán la condición de ingresos propios del Servicio de Salud correspondiente. Los gastos inherentes a la prestación de tales servicios no se financiarán con los ingresos de la Seguridad Social. (...)*”.

El paràgraf segon de l'article 83 estableix que: “*A estos efectos, las Administraciones Públicas que hubieran atendido sanitariamente a los usuarios en tales supuestos tendrán derecho a reclamar del tercero responsable el coste de los Servicios prestados*”.

El dret de reclamació de l'Administració pública (art. 162 EAC) en relació amb el cost dels serveis prestats en casos en què hi ha un tercer obligat al pagament, es concreta en el Reial decret 1030/2006, de 15 de setembre, que estableix la cartera de serveis comuns del Sistema Nacional de Salut i el procediment per a la seva actualització (art. 2.7) L'annex IX del mateix Reial decret, disposa el següent:

*“Conforme a lo previsto en el artículo 83 de la Ley General de Sanidad, en la disposición adicional 22 del Texto Refundido de la Ley General de Seguridad Social, aprobado por el Real Decreto Legislativo 1/1994, de 20 de junio, en el artículo 2.7 del presente Real Decreto y demás disposiciones que resulten de aplicación, los servicios públicos de salud **reclamarán a los terceros obligados al pago** el importe de las atenciones o*

prestaciones sanitarias facilitadas directamente a las personas, (...), en los siguientes supuestos:

(...)

6. Ciudadanos extranjeros:

a) Asegurados o beneficiarios en un Estado miembro de la Unión Europea, del Espacio Económico Europeo y Suiza, no residentes en España, en los supuestos y condiciones establecidos en los Reglamentos Comunitarios en materia de Seguridad Social.

b) Asegurados o beneficiarios de otros países extranjeros, no residentes en España, en los supuestos y condiciones establecidos en los convenios bilaterales en materia de Seguridad Social suscritos por España.”

D'una banda, els “*tercers obligats al pagament*” poden ser persones jurídiques, principalment, empreses d'assegurances que fan aquestes funcions en el marc dels convenis en matèria de seguretat social que subscriu l'administració (annex IX, apartat 6.b), R. Decret 1030/2006).

Cal tenir en compte que la informació sobre aquestes persones jurídiques (les pròpies asseguradores) queda fora de l'àmbit de protecció de la legislació de protecció de dades (considerant 14, i article 1 RGPD, i article 1 LOPDGDD).

Per tant, en relació amb les asseguradores o altres “*tercers obligats al pagament*” que siguin persones jurídiques, no hi hauria impediment, des de la perspectiva de la protecció de dades, per a donar accés a la persona reclamant a la informació a què es refereixen els punts 3 i 4 de la reclamació, referida a la persona jurídica.

D'altra banda, en qualsevol altre cas en què el tercer obligat al pagament no sigui una persona jurídica (una empresa asseguradora), sinó una persona física, per exemple, persones que tenen la potestat parental en relació amb persones menors d'edat, o en d'altres casos en què un particular es fa càrrec de la facturació del servei assistencial que rep un pacient, certament també hi podria constar informació, no només de la persona que assumeix la despesa (dades identificatives, de contacte, bancàries, etc.) sinó fins i tot del pacient, que es trobaria sotmesa als principis i garanties de la protecció de dades.

Dit això, i un cop queda clar que no estaria justificat lliurar informació sobre les persones físiques que s'han fet càrrec del pagament, la Fundació disposa, o pot disposar, d'informació sobre el pacient (a més de dades identificatives o de contacte, hi poden constar dades referides a l'assistència sanitària prestada que cal abonar, data d'ingrés hospitalari, detalls de l'assistència rebuda, etc.).

Des de la perspectiva de la protecció de dades, les dades referides a l'assistència sanitària que es presta al pacient, serien dades de salut (article 4.15 RGPD), mereixedores d'especial protecció.

Segons l'article 23 de l'LTC: “*Les sol·licituds d'accés a la informació pública han d'ésser denegades si la informació que es vol obtenir conté dades personals especialment protegides, com ara les relatives a la ideologia, l'afiliació sindical, la religió, les creences, l'origen racial, la salut i la vida sexual, i també les relatives a la comissió d'infraccions penals o administratives que no comportin l'amonestació pública a l'infractor, llevat que l'afectat hi consenti expressament per mitjà d'un escrit que ha d'acompanyar la sol·licitud.*”

Per tant, als efectes que interessin, i atesa la previsió de l'article 23 de l'LTC, aquestes dades del pacient, de què podria disposar la Fundació, en cap cas no haurien de ser objecte de comunicació arran de la sol·licitud formulada.

Però a banda de les dades de salut, també pot haver-hi altres tipus d'informació vinculada als serveis prestats o al pagament realitzat que pugui no tenir la consideració de dada de salut.

Sobre això cal tenir en compte que la pròpia reclamant explicita en la sol·licitud que demana la "Relación de clientes Aseguradoras (...) (**no particulares**)...". La reclamant també es refereix, en l'escrit d'al·legacions a la Resolució de 15 d'abril de 2019, de la Fundació (pàg. 10), a que vol conèixer "Las aseguradoras extranjeras, o las que asumen el pago de los costes de la asistencia prestada a pacientes extranjeros, (...)".

D'altra banda, en relació amb la informació del TPV a l'escrit de 15 d'abril la reclamant exposa el següent:

"Partiendo de que la obligación legal es que el TPV fuera un instrumento de cobro, cuya titularidad debería corresponder al hospital, con la finalidad de cumplir con lo estipulado en el artículo 83 de la Ley General de Sanidad, entendemos que la información contenida en el mismo debe ser de acceso público.

*Lógicamente, en caso de existir **información que pudiera identificar a personas concretas o información de acceso restringido como datos bancarios personales (...), rogamos se tenga en cuenta para, igual que se ha realizado en otras ocasiones, sea eliminada o tapada convenientemente. A la reclamante le interesa únicamente una muestra de los importes cobrados mediante el TPV y la frecuencia con el que esta se utilizaba. Entre otras razones, a la reclamante le interesa ver si puede identificarse mediante el TPV, una cierta repetición en el cobro de transacciones de 500€ que corresponde al importe que le fue solicitado a (un familiar).**"*

Així, la pròpia reclamant explicita que únicament demana accés a una mostra d'importes cobrats, i sol·licita que s'elimini qualsevol informació que permeti identificar persones físiques (com ara dades bancàries, etc). Per tant, la informació sol·licitada no hauria de contenir dades que permetin identificar persones físiques, ni directament ni indirecta (art. 5.1.e) RGPD).

És a dir, pel que fa als punts 3, 4 i 5 de la reclamació la sol·licitud no es refereix a persones físiques que puguin ser tercers que s'han fet càrrec del pagament ni altra informació que permeti identificar persones físiques concretes.

Facilitar l'accés a informació sobre la facturació de serveis prèvia dissociació de les dades personals que s'hi contenen, de manera que no sigui possible identificar les persones afectades ni directament ni indirecta (és, de fet, una opció prevista expressament en la normativa de transparència (art. 25 de l'LTC).

Per tot l'exposat, cal concloure que la normativa de protecció de dades no impediria l'accés a la informació sol·licitada, atès que la mateixa persona sol·licitant ja exclou la informació que permeti identificar persones físiques concretes. Per tant, amb caràcter previ al lliurament caldrà

eliminar qualsevol informació que pugui fer identificables les persones físiques afectades, ja siguin els pacients, ja siguin les persones que hagin realitzat els pagaments.

Conclusió

La normativa de protecció de dades no impediria l'accés de la reclamant a conèixer la identitat (nom i cognoms) dels càrrecs de responsables o directius als que es refereix la persona reclamant.

La normativa de protecció de dades no impediria l'accés a dades dels tercers obligats al pagament que són persones jurídiques. Aquesta informació no ha d'incloure dades personals de persones físiques, ja siguin els propis pacients o les persones físiques que hagin realitzat els pagaments.

Barcelona, 25 de juliol de 2019